

Reactie op: Tendentieuze berichtgeving en Nieuw opsporingsmiddel

Wim Huyskens

Gaarne wil ik reageren op de artikelen van Quist (1994) en Peeters (1994). Terecht merkt Maria Quist op dat een negatief, tendentiek artikel over roofvogels een geweldige invloed heeft op een aanzienlijk aantal lezers. Ze schrijft: 'Veel mensen geloven wat er staat, zeker wanneer men geen kennis van zaken heeft over het betreffende onderwerp.' Het bericht over een door een Havik aangerichte slachting in de Drachtster Courant (7 maart) en in het Nieuwsblad van het Noorden (19 maart) is, ondanks aanvankelijke weigering tot rectificatie van het bericht door het Nieuwsblad van het Noorden, niettemin toch in allerlei toonaarden gecorrigeerd. Men kreeg dus volop de gelegenheid de lezer beter te informeren.

Bij wijze van commentaar op de twee onzinverhalen schrijft Maria Quist: 'Wat opvalt is echter de vijandige, tendentieuze toonzetting wanneer (men vermoedt dat) er sprake is van een roofdier dat zich "heeft vergrepen" aan loslopend kleinvee op erven of in parkjes. Er wordt gesproken in termen van "slachtingen", etc.

Wie terecht dit tendentieuze taalgebruik hekelt, is aan zijn stand verplicht niet in dezelfde kuil te vallen. Maria Quist valt zelf ook een beetje in die kuil: zie haar commentaar onmiddellijk na bovengegeven citaat, waaruit de argeloze lezer zou kunnen opmaken dat alle hobbyjagers "slachtingen aanrichten", etc... Men begrijpe mij niet verkeerd: ik wijs hier op tendentieuze effecten van taalgebruik, wat iets anders is dan dat ik mij hier zou opwerpen als de door dik en dun verdediger van hobbyjagers. Ik ben dan pas tegen jacht, indien de jacht in Nederland zich niet in WILDBEHEER-verband (WBE) weet waar te maken, met alle verplichtingen vandien, met alle vanzelfsprekende samenwerking vandien, met alle onthechting vandien. Zo niet, dan acht ik het einde van de jacht zeer nabij.

Als voorzitter van de Asielwerkgroep Roofvogels en Uilen van Vogelbescherming, waarin ook een valkenier zitting heeft, weet Hans Peeters heel goed dat de valkerij uit een andere categorie van roofvogelliefhebbers bestaat dan de categorie die hij o.a. als volgt beschrijft: 'Het geldt als status, wanneer je tegenover je vrienden kunt pronken met een afgerichte valk'. In het woord 'afgerichte' zit de suggestie besloten dat het hier om valkeniers gaat, die op iets 'kicken', die 'heer en meester' willen zijn, die 'oergevoelens' koesteren, die slechts 'status en winstbejag' najagen, die

'Haviken en Slechtvalken in de achtertuin hebben staan waarvan je op je klompen kunt aanvoelen dat, al is het onbewijsbaar, de Vogelwet daar op grove wijze wordt overtreden'... Alles wordt op één hoop gegooid, zonder onderscheid tussen bonafide valkerij en roofvogelhouderij. Het effect is: alles is foute boel.

Decennia lang heeft de bonafide valkerij gepleit voor een wetswijziging, die het houden van roofvogels in achtertuinen zonder J-vergunning zou verbieden. Eindelijk gaat dan het *Vogelbesluit* hier een eind aan maken.

Het implanteren van een elektronische chip bij jonge Haviken lijkt het illegaal uithorsten van Haviken zeker tegen te gaan. Het kan als een afschrikking werken voor wie de jongen levend in bezit wil krijgen. Dat is prima. Wie jonge Haviken dodelijk vervolgt, stoort zich natuurlijk niet aan zo'n implantaat.

Of zo'n chip een allesomvattend, sluitend, onontkoombaar bewijs oplevert en het ei van Columbus is, kan worden betwijfeld. Nog afgezien van het feit dat onmiddellijk na de presentatie van deze te implanteren chip een waslijst van bezwaren kon worden vernomen. Ik noem er een paar: een onderhuids aangebrachte chip is gemakkelijk te verwijderen, zo'n chip kan in het vogellichaam gaan wandelen en is van buitenaf elektronisch onklaar te maken en het effect op de lange duur van een chip in een vogellichaam is volstrekt niet onderzocht. Nog niet zo gek lang geleden is implantatie in Utrecht gedemonstreerd, waarbij een immense naald in een parkiet werd gedreven. De chip was pas afleesbaar door het afleesapparaat tegen het beestje te drukken.

Ik houd het erop dat jonge Haviken niet op grote schaal worden geïmplanteerd. Maar goed, alles wat illegaal handelen kan tegengaan, is natuurlijk mooi meegenomen.

Literatuur

Peeters H. Nieuw opsporingsmiddel tegen roofvogelvervolging in de strijd geworpen. *De Takkeling* 2(2): 9-10.

Quist M. 1994. De kwalijke invloed van tendentieuze berichtgeving over roofvogels. *De Takkeling* 2(2): 20-22.

Adres: Weezenland 17, 1141 BN Monnickendam